

عارف: با گران فروشی مبارزه می کنیم!

چهره روز

واکنش وزیر دفاع به تحرکات نظامی اخیر آمریکا

گروه خبر: وزیر دفاع در گفت‌وگویی تلویزیونی، به مسائل مختلف حوزه کاری خود از جمله مسئله ورود محموله‌های نظامی آمریکا به منطقه و ارتباط آن‌ها با حمله مجدد به ایران پرداخت.

امیر عزیز نصیرزاده، وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح درباره ورود تجهیزات به منطقه گفت: «کارهایی که در تزاری انجام می‌دهند، ناومی آوردن و می‌برند، نخستین بار نیست. در طول چنددهه گذشته، به‌طور مرتب دیده‌ایم. مسلم است به‌عنوان بخش نظامی باید آماده دفاع از کشور باشیم. این یک اصل است و ارتباطی به نقل و انتقالات نظامی ندارد.» وزیر دفاع با تأکید بر اینکه اکنون کاملاً آماده هستیم، ادامه داد: «به‌عنوان بخش نظامی باید آماده باشیم. اما سایر بخش‌های کشور نباید تحت تأثیر عملیات روانی این نقل و انتقالات نظامی قرار بگیرند. ما باید زندگی خودمان را ادامه بدهیم و امور اقتصادی و اجتماعی رو به توسعه باشد. جنگ کنونی هوشمند و ترکیبی از جنگ سخت و نرم است. این روزها بخش نرم این جنگ پررنگ‌تر شده که جنگ شناختی است.» نصیرزاده تأکید کرد: «اینکه مرتب می‌گویند «حمله خواهد شد، حمله خواهد شد»، می‌خواهند جامعه را دچار معضل کنند و تورم را افزایش بدهند و ثبات اقتصادی را به‌هم بزنند. این بخشی از همان جنگ است. مردم حواس‌شان به این جنگ شناختی باشد. اگر هم جنگی به‌ما تحمیل شود، وظیفه ما نظامی‌هاست که دفاع کنیم و این کار را انجام می‌دهیم. همانطور که در جنگ ۱۲ روزه دشمن را وادار به پذیرش آتش‌بس کردیم؛ اینطور نبود که دلشان به حال ما بسوزد، ما وادارشان کردیم.»

➤ ورود سوخترسان و ناو هواپیمابر به منطقه

در روزهای گذشته، اخبار متعدد پراکنده‌ای از تحرکات نظامی ایالات متحده به مقصد خاورمیانه منتشر شد. ۲۰ سپتامبر ۲۰۲۵، داده‌های ردیابی پروازها نشان داد که بیش از ۳۰ هواپیمای KC-۱۳۵ Stratotanker و ۴۶-KC Pegasus از پایگاه‌های آمریکایی در بریتانیا، اسپانیا و ایتالیا به سمت العديد در قطر، مقر فرماندهی مرکزی آمریکا، پرواز کردند. حتی خبری در فضای مجازی مورد توجه قرار گرفت که حاکی از پرواز دوباره بمبافکن‌های بی-۲ از پایگاه وایت‌من، واقع در ایالت میزوری آمریکا بدون اعلام مقصد بود. سپس خبری از ورود ناو هواپیمابر جرالدفورد به دریای مدیترانه و اعزام هواپیماهای سوخترسان آمریکایی به خاورمیانه مخابره شد. هواپیماهایی که گفته می‌شود ابتدا در انگلستان فرود آمدند و سپس به سمت خاورمیانه و مقصد پایگاه العديد قطر پرواز کردند. با توجه به رخ دادن جنگ ۱۲ روزه و اقدام نظامی آمریکا و اسرائیل علیه ایران و فعالسازی اسپنک، طبیعتاً نخستین تحلیل‌ها به این سمت رفت که احتمالاً این تحرکات به ایران مربوط می‌شود. اما با فاصله کوتاهی، مسائل دیگر خاورمیانه نیز مورد توجه قرار گرفت. از جمله تهدید دونالد ترامپ مبنی بر ایجاد جهنم واقعی در صورت رد طرح صلح از سوی حماس یا تهدیدهای مربوط به بازپس‌گیری پایگاه بگرام در خاک افغانستان. از یک سو عده‌ای بر این باور هستند که این جابه‌جایی‌ها، یک فرآیند عادی و روتین برای انتقال تجهیزات نظامی آمریکا در منطقه است. عده‌ای دیگر آرایش جدید نظامی آمریکا در منطقه را با هدف افزایش تهدید علیه ایران و عده‌ای دیگر در رقابت با چین و با هدف تصرف پایگاه نظامی بگرام ارزیابی می‌کنند.

روزنامه دیلی میل، روز هفتم مهر، این پروازها را در کنار جلسه بی‌سابقه ترامپ با ژنرال‌های ارتش آمریکا ارزیابی کرد. به گزارش ایرنا، این روزنامه چاپ لندن نوشت: «رهگیری پروازها نشان می‌دهد یک ناوگان از تانکرهای هوایی ایالات متحده در حالی از اقیانوس اطلس عبور می‌کنند که دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا آماده می‌شود امروز با ژنرال‌ها و دریاسالاران دیدار کند. گزارش‌ها حاکی است که حدود ۱۲ فروند هواپیمای سوخترسان شامگاه یکشنبه ۶ مهر در حال پرواز بودند و تعدادی از آن‌ها به سمت پایگاه بزرگ نیروی هوایی آمریکا در انگلیس، حرکت می‌کردند. حضور تانکرهای هوایی می‌تواند نشانه آن باشد که آمریکا یا ناتو به یک نیاز فوری نظامی برای افزایش ظرفیت سوخترسانی به جنگنده‌ها پاسخ می‌دهند. یک مشاور سابق وزارت خارجه آمریکا به دیلی میل گفت: یکی از احتمالات این است که آمریکا در حال واکنش به پروازهای شناسایی و پهپادی روسیه در دریای بالْتیک است، به‌ویژه علیه دانمارک، درست چند روز پس از آنکه بزرگ‌ترین فرودگاه این کشور مجبور به تعطیلی شد.» چراکه «ناتو» دانمارک در دفاع از حریم هوایی خود نگرانی‌های کاخ سفید را تقویت می‌کند؛ مبنی بر اینکه این کشور در زمینه حفاظت از قلمرو بسیار بزرگ‌تر و دوت‌تر گرینلند در برابر گشت‌های هوایی و دریایی مشترک چین و روسیه در صحنه نوظهور رقابت استراتژیک قطب شمال ناتو است.»

کی‌یر استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا اعلام کرد که پذیرش طرح ترامپ توسط حماس اقدامی مهم و رو به جلو است و همه طرف‌ها باید اجرای توافق را بدون تأخیر آغاز کنند. اکنون فرصتی برای پایان دادن به جنگ، بازگشت گروگان‌ها و ارسال کمک‌های انسانی به نیازمندان به وجود آمده است.

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل نیز از پاسخ حماس به این طرح صلح استقبال کرد. سخنگوی دبیرکل اعلام کرد که گوترش، «بر خواسته مداوم خود برای اجرا شدن یک آتش‌بس دائمی و فوری، آزادی فوری و بی‌قید و شرط همه زندانی‌ها و دسترسی بشردوستانه تأکید مجدد می‌کند.»

وزارت خارجه مصر در بیانیه‌ای از پاسخ حماس به طرح ترامپ قدرانی کرده و آن را بیانگر توجه این جنبش و همه گروه‌های فلسطینی به جان مردم فلسطین و همچنین نشان‌دهنده درک مقاومت فلسطین از ضرورت پایان دادن به این جنگ دانست؛ به گونه‌ای که پایه‌ای برای حرکت به سمت تحقق آرمان‌های مردم فلسطین و تشکیل کشور فلسطین باشد.

دولت قطر نیز از اعلام آمادگی این جنبش برای آزادی همه آسرای اسرائیلی در چارچوب فرمول تبادل آسرا استقبال و تأکید کرد که اکنون با شرکای میانجی خود در مصر و با هماهنگی با آمریکا، روند تکمیل گفت‌وگوها درباره این طرح را آغاز کرده‌ایم تا زمینه لازم برای پایان جنگ فراهم شود.

➤ حزب الله: طرح ترامپ پر از خطر است

شیخ نعیم قاسم، دبیرکل حزب الله لبنان که شب گذشته به مناسبت سالگرد شهادت شیخ نبیل قاووق و سیدسپهیل الحسینی، از چهره‌های برجسته این جنبش سخنرانی می‌کرد، بخشی از سخنرانی خود را به موضوع این طرح اختصاص داد. قاسم گفت: «این طرح آکنده از مخاطرات است. این طرح به برخی کشورهای عربی عرضه شد و سپس ترامپ در دیدار با نتانیاهو اصلاحاتی انجام داد که به‌طور کامل با خواسته‌های اسرائیل همخوانی داشته باشد و برخی بندهای آن تغییر کرد تا پروژه اسرائیل بزرگ‌را از طریق سیاسی پس از آنکه نتوانست از طریق حمله و کشتار انجام دهد، پیاده کند. ما با طرحی با علامت‌های سوال فراوان روبه‌رو هستیم و این را برخی مسئولان کشورهای عربی گفتند و متعجب شدند و خواستار توضیح شدند. طرح ترامپ با خواسته‌های پنجگانه تعیین شده از سوی اسرائیل برای پایان جنگ غزه همخوانی دارد و این طرحی اسرائیلی در پوشش آمریکایی است.» دبیرکل حزب الله لبنان بیان کرد: «چرا طرح ترامپ در این مقطع مطرح شد. این طرح به چهار دلیل مطرح شد؛ نخست اینکه اسرائیل در برابر محکومیت موج جهانی تیره‌شود به‌ویژه که بیشترین کشورهای سازمان ملل علیه اسرائیل به‌پا خاسته و تحرکی در سطح مردمی در کشورهای آمریکایی و اروپایی وجود دارد و این طرح راهی برای ملایم کردن و به‌پودوجه و تصویر اسرائیل است.»

➤ آینده نامعلوم طرح صلح ترامپ

احمد زیدآبادی، نویسنده و مشاور هم‌میهن در چند پست تلگرامی به مسئله پذیرش این طرح از سوی حماس پرداخت. او با تأکید بر اینکه حماس تحت فشار شدید کشورهای مختلف به خصوص مصر، ترکیه و قطر قرار دارد، با مرور صحبت‌های وزیر خارجه مصر مبنی بر اینکه «حماس باید سلاح خود را کنار بگذارد و نباید به اسرائیل پنهانی داده شود تا حمله خود به غزه را ادامه دهد» نوشت: «با توجه به این نوع فشارها، احتمال پذیرش طرح ترامپ از سوی حماس در این مرحله و یا مراحل بعد وجود دارد. بعد از موافقت احتمالی حماس، واکنش برخی جناح‌های سیاسی در داخل ایران به این اقدام، خبری فوق‌العاده جذاب خواهد بود! آیا حماس را به تسلیم و بی‌غیرتی و فروش فلسطین و خیانت متهم می‌کنند؟ خواهیم دید!» او همچنین بعد از اعلام موضع حماس نوشت: «پاسخ حماس به طرح صلح ترامپ برای پایان جنگ در غزه، به‌نظم اعلام موافقت با طرح است. شروط مطرح‌شده، جنبه‌های تکنیکی دارد و اصل طرح را مخدوش نمی‌کند. با این حال، باید منتظر واکنش ترامپ به این پاسخ ماند. تصور این است که ترامپ هم پاسخ حماس به طرح خود را به معنای موافقت با آن اعلام کند. اگر این گمانه‌زنی درست باشد، خاورمیانه از همین امشب وارد دوران تازه‌ای از حیات خود شده است.»

صابر گل‌عنبری، تحلیلگر مسائل خاورمیانه نیز طی یادداشتی درباره این تحولات نوشت: «برسش این است که چرا ترامپ در میان بهت و شوک اسرائیلی‌ها این پاسخ را پذیرفت و با شغف خاصی هم از آن استقبال کرد؟ چند عامل را می‌توان دخیل دانست: ۱- در وهله نخست این عامل به ذهن متبادر می‌شود که چه ترامپ چه نتانیاهو یا هر دو درصدد مغفمت شمردن پاسخ حماس برای آزادی همه گروگان‌های اسرائیلی و گرفتن این اهرم فشار از آن هستند و از این رو، رئیس‌جمهور آمریکا با وجود مخالفت غیرمستقیم این تشکیلات با دیگر خواسته‌های او فعلاً خوشتننداری کرده و پاسخ را پذیرفته است. بنابراین بعد از آزادی آن‌ها، دوباره حملات از سر گرفته شود. اما به فرض صحت این گزاره، واقعیت این است که با آزادی این گروگان‌ها ولو صرفاً در مقابل آزادی ۲۵۰ فلسطینی محکوم به حبس ابد و حدود دو هزار نفر دیگر از ساکنان غزه، دستکم دیگر امکان ادامه پاکسازی نژادی به این شکل و پیگیری کوچاندن آن‌ها میسر نیست و این بهانه اساسی از اسرائیل برای ادامه این کار گرفته می‌شود.» در قسمت دیگری از این یادداشت آمده است: «عامل دوم اینکه حماس با این پاسخ خود در واقع توپ را به زمین ترامپ انداخت و رئیس‌جمهور آمریکا نیز در مواجهه با آن دو گزینه بیشتر پیش‌روی خود نداشت؛ یا پاسخ حماس را بپذیرد یا آن را رد کند. چند روز قبل، ترامپ تهدید کرده بود که اگر حماس پاسخ منفی دهد، درهای جهنم را به شکل بی‌سابقه‌ای به روی آن خواهد گشود. اما واقعیت این است که خود ترامپ هم که تا به حال چندبار از این تهدید استفاده کرده است، بهتر می‌داند که دیگر جهنمی نمانده است که در آن به روی مردم غزه و حماس گشوده نشده باشد. از این رو، اساساً اهرم فشار دیگری بر حماس نمانده بود که آمریکا و اسرائیل از آن استفاده نکرده باشند؛ اما نتیجه مطلوب حاصل نشد. اما عامل سوم اینکه خود حماس هم با زیرکی و ادبیات خاصی پاسخ خود را به نحوی تنظیم کرده بود که مخرج و محملی برای رضایت ترامپ و پذیرش آن فراهم کرد. به این معنا که راه‌گریزی برای رهایی خود از این فشار سنگین بین‌المللی ایجاد شده پس از ارائه طرح ترامپ و این انسداد و همچنین گریزی برای طرف مقابل در این بن‌بست مهیا کرد.»

عکس نوشت

گاهی دلم یاد جوانی می‌کند

درباره عکسی از سرای سالمندان سندنچ

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

پیرمرد روی تخت نشسته است. همه سهم‌اش از زمین وسیع خدا همین تخت است. تسبیح در دست دارد. پشت سرش ردیف تخت‌هاست؛ تخت‌هایی که بیشتر به سکوهای انتظار شبیه است تا منزل و جای خواب. پنجره کوچک بالای دیوار هم همچون اهالی اتاق، روزگار جوانی را گذرانده و نای سابق را ندارد. اینطور است که نوری که بر اهالی اتاق می‌تاباند بیشتر از آنکه اتاق را روشن کند، سایه‌ها را روشن می‌کند. اصلاً این چه اسمی است که برای این خانه گذاشته‌اند؟ خانه سالمندان یعنی چه؟ این جماعتی که حالا به این‌روز افتاده‌اند، روزگاری هرکدام ستون خانه‌ای بودند. این انصاف است که بعد از سال‌ها ستون خانه بودن، اسم خانه‌شان بشود سرای سالمندان؟ به عکس نگاه کنید، یاد آن شعر شهریار نمی‌افتید که می‌گفت: «طفل بودم زدکی پیر و علیم ساختند / آنچه گردون می‌کند با ما نپهانی می‌کند.» به عکس نگاه کنید. انگار کن که پیرمرد سر در جیب مراقبت فرو برده باشد و مستغرق ایام شباب است. به تسبیح‌اش نگاه کنید. حتم دارم که ذکر نمی‌گوید، بلکه زیر لب ایام رفته را می‌شمارد. شاید در دل و ذهن‌اش هنوز خیابانی را به یاد می‌آورد که روزی در آن بازی کرده است. اصلاً نه، شاید یاد یاری افتاده که روزگاری تنگ در آغوش‌اش گرفته است. اگر دوباره دری به تخته‌ای بخورد، می‌تواند بارش را ببیند؟ آدم‌های معمولی فکر می‌کنند نسیان، درد بدی است. غیر معمولی‌ها اما از اینکه در ایام پیری هم خاطرات رهایشان نکنند، می‌نالند. راستش از یک جایی به‌بعد که به عکس‌های خانه سالمندان نگاه کنید، حرفم را تصدیق می‌کنید. به این تخت‌ها نگاه کنید. به این دیوارهای سنگی سرد، چشم بدوزید و به این فکر کنید که در این اتمسفر قرار است خاطرات روزهای خوش رفته را پس ذهن‌تان مرور کنید. صدای بچه‌تان، نوه‌تان و عشق‌تان. به عکس نگاه می‌کنم و تسبیح در دست می‌گیرم و بر گز عمر، لعنت می‌فرستم. به عکس نگاه می‌کنم و زیر لب می‌خوانم، پیرم ولی گاهی دلم یاد جوانی می‌کند.

